

Cirkulär

1891. Från Poststyrelsen i Finland. N:o XIII.

24.

För underlättande af postanstalternes redovisning öfver sina omhändertagande såväl finska som Kejsaredömets frankotecken skola genom Poststyrelsens försorg anskaffas och till postanstalterna öfversändas blanketter till månatliga *förteckningar öfver frankoteckensförrådet*, å hvilka hvarje från hufvudförrådet emottagen leverering af finska eller Kejsaredömets frankotecken genast efter emottagandet bör antecknas. I sagda förteckningar skola äfven frankoteckens*behållningarne* vid månadens in- och utgång såväl hos hufvudpostanstalten som hos underlydande postanstalter, äfvensom beloppet under månaden *försålda* dylika tecken angifvas.

25.

På det de genom försäljning af frankotecken influtna olika myntslagen må kunna noggrant konstateras, skola dessa myntslag framdeles hållas särskilda i *tvenne kassaskrin*, det ena för *finskt* och det andra för *ryskt* mynt. Dessa skrin, som efterhand utsändas till postanstalterna, äro försedda med en undre och en öfre afdelning, bestämda den *undre* för bevarande af *sedelmynt* och ett mindre förråd af *såväl finska som Kejsaredömets frankotecken*, hvilka skola försälas emot det myntslag, *skrinet är afsedt för*, den *öfre* afdelningen för ett mindre antal frimärken, hvilka framtagits ur förrådet till *styckevis* försäljning, och för det *skiljemynt*, som för de försålda frankotecknen influtit.

Postanstalternas särskilda frimärksmedel böra sålunda ej sammanblandas hvarken med hvarandra eller med öfriga postmedel.

Anmärkning: Ifall således någon med ryskt mynt, exempelvis, önskar köpa ett finskt frankotecken, bör detta uttagas ur det för ryskt mynt bestämda skrinet, innehållande såväl finska som ryska frankotecken. — Skulle uti detta skrin ej finnas erforderligt belopp mynt för utjemning af betalningen, är köparen skyldig att sjelf anskaffa jemna penningar, såvida han ej föredrager att emottaga frimärken för hela den myntvalör han erbjuder i betalning. Likaså förfares om uti det finska skrinet ej finnes medel för tillbakagifning åt köpare af frankotecken med finskt mynt.

För att underlätta öfversigten och kontrollen af de särskilda skrinens innehåll, tillrådes, isynnerhet de mindre postanstalternas föreståndare, att uppteckna å ett papper, som förvaras i skrinet, antalet af deri hvarje gång insatta frimärken äfvensom den sunma mynt som dagligen för dem inflyter, och, beträffande det finska skrinet, huru mycket derifrån uttages till bestridande af löpande utgifter. — Alla frimärksmedel från det ryska skrinet böra inlevereras till hufvudpostkassan i vanlig ordning qvartaliter; de få således ej användas eller utvexlas vid postanstalten.

Helsingfors, å Poststyrelsen, den 22 April 1891.

Hj. Lagerborg.

K. G. Renfors.
f.d.

Kiertokirje

1891. Suomen Postihallitukselta. N:o XIII.

24.

Postipaikkojen tilinteon helpottamiseksi heidän hallussaan olevista niin hyvin Suomen kuin Keisarikunnankin postimerkeistä tulee Postihallituksen toimesta hankittavaksi ja postipaikoille lähetettäväksi blankettia kuukautisia *postimerkkivarastojen luetteloja varten*, joihin jokainen päävarastosta saatu lähetys Suomen tahi Keisarikunnan postimerkkejä heti, kun se on saatu, pitää merkittämän. Sanotuissa luetteloissa tulee myöskin ilmaista postimerkkien säästöt kuukausien lopussa ja alussa niin hyvin pääpostipaikoissa kuin allekuluvissakin postipaikoissa kuin myöskin määrä, joka kuukauden kuluessa on myyty.

25.

Jotta postimerkkien myymisestä saadut erityiset rahalajit voitaisiin tarkoin määrätä, tulee nämä rahalajit tästedes pidettäväksi erillään *kahdessa kassakirstussa*, toinen Suomen ja toinen Wenäjän rahaa varten. Nämä kirstut, joita vähittäin lähetetään postipaikoille, ovat varustetut ala- ja yläosastoilla, joista alimmainen on määrätty paperirahan ja pienenlaisen postimerkkivaraston, *sekä Suomen että Keisarikunnan postimerkkiä*, tallentamista varten, joita tulee myydä siitä rahalajista, *jota varten kirstu on määrätty*; ylimmäinen taas on määrätty pienempää postimerkkimäärää varten, joka on varastosta poisotettu *kappaleittain* myytäväksi, ja pientä rahaa varten, joka myydyistä pos-

timerkeistä on saatu. Postipaikkojen erityisiä postimerkkivaroja ei siis saa sekoittaa toisiinsa eikä muihin postivaroihin.

Muistutus: Jos siis joku Wenäjän rahalla esim. haluaa ostaa Suomen postimerkkiä, pitää tämä ostettaman Wenäjän rahaa varten määrätystä kirstusta, joka sisältää sekä Suomen että Wenäjän postimerkkiä. — Jollei tässä kirstussa olisi tarvittavaa määrää rahaa maksun sovittamiseksi, on ostaja velvollinen itse hankkimaan sopivat rahat, jollei hän tarjoudu vastaanottamaan postimerkkiä koko rahalla, jota hän maksoksi tarjoo. Samoin on meneteltävä, jollei suomalaisessa kirstussa löydy kylliksi takaisin antaa Suomen rahalla postimerkkiä ostavalle.

Erityisten kirstujen sisällön silmäläpidon ja tarkastuksen helpottamiseksi neuvotaan varsinkin pienempien postipaikkain hoitajia, merkitsemään paperille, joka talletetaan kirstussa, kullakin kerralla kirstuun pantujen postimerkkien luvun, kuin myöskin sen määrän rahaa, joka niistä päivittäin saadaan, ja mikäli koskee suomalaista kirstua, kuinka paljon siitä poisotetaan juoksevien menojen suorittamiseksi. — Wenäläisestä kirstusta pitää kaikki postimerkkivarat neljänneksittäin tavallisessa järjestyksessä pääpostikassaan lähetettävän; niitä ei siis saa käyttää eikä vaihtaa postipaikassa.

Helsingissä, Postihallituksessa Huhtikuun 22 p:nä 1891.

Hj. Lagerborg.

K. G. Renfors.

Suomensi:
Kaarlo Siivola.